

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความจำเป็นในการวิจัย

เนื่องจากการจัดกิจกรรมในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ยังไม่บรรลุถึงเป้าหมายเท่าที่ควร ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก นิสิต อาจารย์ และผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง เข้าใจวัตถุประสงค์และกระบวนการในการจัดกิจกรรมนิสิตไม่เพียงพอ ประกอบกับยังไม่มี การวิจัยการจัดกิจกรรมนิสิตในสถาบันอุดมศึกษาเลย ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าควรจะได้มีการสำรวจความคิดเห็นของนิสิตและอาจารย์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อหาแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมนิสิตให้มีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในเรื่องเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนิสิตระดับอุดมศึกษา
  2. นำเอาข้อคิดและหลักการที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบสอบถาม เพื่อนำไปสร้างความคิดเห็นของนิสิต และอาจารย์ที่มีต่อการจัดกิจกรรม
  3. การทดสอบแบบสอบถาม เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้มีคุณภาพดีขึ้น
  4. รวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากแต่ละสถาบัน และวิเคราะห์เปรียบเทียบทั้ง 4 สถาบัน
  5. ผลของการวิจัยและหลักการที่ได้ศึกษาจากเอกสารนำมาประยุกต์ เพื่อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติ และแก้ไขสิ่งบกพร่องในการจัดกิจกรรมนิสิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษาต่อไป
- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท คือนิสิตชั้นปีที่ 4 และอาจารย์ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน พิษณุโลก มหาสารคาม และสงขลา โดยมีจำนวนนิสิต 323 คน และจำนวนอาจารย์ 42 คน

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นเอง แบบสอบถามมี 2 แบบ คือแบบสอบถามสำหรับนิสิต และแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ ในแต่ละแบบได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดข้อมูลส่วนบุคคล ตอนที่ 2 เป็นคำชี้แจงและตัวอย่างวิธีการตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 3 เป็นรายการสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 หัวข้อโดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ตามความคิดเห็นตนเองในแต่ละหัวข้อต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ โดยสอบถามว่ากิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นบรรลุวัตถุประสงค์ในค่านต่าง ๆ หรือไม่ ตัวอย่างเช่น วัตถุประสงค์ในค่าน ช่วยส่งเสริมความมีระเบียบวินัย ช่วยพัฒนาบุคคลให้เป็นพลเมืองดีของสังคม ช่วยให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ฯลฯ
2. วิธีดำเนินงาน โดยสอบถามว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นมีการดำเนินงานตามลักษณะต่อไปนี้หรือไม่ ตัวอย่างเช่น การวางแผนการจัดกิจกรรม การแต่งตั้งคณะกรรมการสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ
3. การประเมินผล โดยสอบถามว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นมีการประเมินผลตามลักษณะต่อไปนี้หรือไม่ ตัวอย่างเช่น การออกแบบสอบถาม การประชุมปรึกษาหารือ การแลกเปลี่ยนความเห็นกับนิสิตนักศึกษาสถาบันอื่น ฯลฯ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการทางสถิติที่เหมาะสมในแต่ละเรื่องดังต่อไปนี้

1. ความเห็นของนิสิตในค่านต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินงาน และการประเมินผลการจัดกิจกรรม แสดงด้วยจำนวนความถี่ และร้อยละ
2. เปรียบเทียบความเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มหรือหลาย ๆ กลุ่มเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินงาน และการประเมินผลการจัดกิจกรรมใช้สถิติ Chi-Square

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยเกี่ยวกับความเห็นของนิสิตในเรื่องการบรรลุถึงวัตถุประสงค์วิธีดำเนินงาน และการประเมินผลการจัดกิจกรรม

1.1 ในเรื่องการบรรลุถึงวัตถุประสงค์

1.1.1 นิสิตบางส่วนมีความเห็นว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้จัดขึ้นนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์ปานกลาง กล่าวคือนิสิตที่เห็นว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นบรรลุตามวัตถุประสงค์มีร้อยละ 59 วัตถุประสงค์ที่ได้รับผลสำเร็จมากที่สุดคือ พัฒนาบุคคลให้เป็นผู้มีผลเมืองดีของสังคม (ร้อยละ 85) ช่วยให้เกิดความสนใจเฉพาะอย่าง (ร้อยละ 71) พัฒนามิตรภาพระหว่างวิทยาลัยกับสถาบันอื่น (ร้อยละ 66) และช่วยให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (ร้อยละ 66) ส่วนวัตถุประสงค์ที่ได้รับน้อยที่สุดคือ การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (ร้อยละ 30)

1.1.2 นิสิตพิชฌุโลกมีความเห็นว่า กิจกรรมที่ได้จัดขึ้นนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์ค่อนข้างดี โดยนิสิตที่เห็นว่า บรรลุตามวัตถุประสงค์มีร้อยละ 71 และผลสำเร็จที่ได้รับมากที่สุดคือ ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตด้วยกัน (ร้อยละ 88) พัฒนาบุคคลให้เป็นผู้มีผลเมืองดีของสังคม (ร้อยละ 85) และส่งเสริมความมีระเบียบวินัย (ร้อยละ 83) ส่วนวัตถุประสงค์ที่ได้รับน้อยที่สุดคือ การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยกับชุมชน (ร้อยละ 54)

1.1.3 นิสิตมหาสารคามมีความเห็นว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์พอควร กล่าวคือจำนวนนิสิตที่เห็นด้วยในเรื่องนี้มีร้อยละ 65 โดยวัตถุประสงค์ที่ได้รับผลสำเร็จมากที่สุด คือ พัฒนาบุคคลให้เป็นผู้มีผลเมืองดีของสังคม (ร้อยละ 87) ช่วยให้ผู้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (ร้อยละ 78) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนิสิต (ร้อยละ 75) และส่งเสริมความมีระเบียบวินัย (ร้อยละ 73) ส่วนวัตถุประสงค์ที่ได้รับผลสำเร็จมากที่สุดคือความรับผิดชอบในระเบียบข้อบังคับ (ร้อยละ 49)

1.1.4 นิสิตสงฆลาภมีความเห็นว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นบรรลุถึงวัตถุประสงค์เป็นอย่างดี โดยจำนวนนิสิตที่เห็นด้วยในเรื่องนี้มีถึงร้อยละ 75 โดยเฉพาะในเรื่องการส่งเสริมความมีระเบียบวินัย (ร้อยละ 86) ช่วยให้ผู้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (ร้อยละ 84) พัฒนาบุคคลให้เป็นพลเมืองดี (ร้อยละ 82) และช่วยพัฒนาความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา (ร้อยละ 81) ส่วนวัตถุประสงค์ที่ได้รับผลน้อยที่สุดคือ การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (ร้อยละ 62)

1.1.5 อาจารย์บางแสนมีความเห็นว่ากิจกรรมที่นิสิตจัดขึ้นบรรลุตามวัตถุประสงค์พอสมควร กล่าวคือจำนวนอาจารย์ที่เห็นว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้มีร้อยละ 61 และวัตถุประสงค์ที่ได้รับมากที่สุดคือ การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (ร้อยละ 100) การพัฒนามิตรภาพกับสถาบันอื่น (ร้อยละ 100) การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนิสิต (ร้อยละ 90) การพัฒนาบุคคลให้เป็นพลเมืองดีของสังคม (ร้อยละ 90)

1.1.6 อาจารย์พิษณุโลกมีความเห็นว่ากิจกรรมที่นิสิตจัดขึ้นบรรลุตามวัตถุประสงค์ค่อนข้างดี กล่าวคือ จำนวนอาจารย์ที่เห็นว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้มีร้อยละ 73 และผลสำเร็จที่ได้รับมากที่สุดคือ การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนิสิต (ร้อยละ 100) ความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยกับชุมชน (ร้อยละ 100) ความสนใจในกิจกรรมเฉพาะอย่าง (ร้อยละ 91) และการพัฒนาบุคคลให้เป็นพลเมืองดีของสังคม (ร้อยละ 91)

1.1.7 อาจารย์มหาสารคามมีความเห็นว่ากิจกรรมที่นิสิตจัดขึ้น บรรลุตามวัตถุประสงค์เป็นอย่างดี กล่าวคือ จำนวนอาจารย์ที่เห็นว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้มีร้อยละ 73 และผลสำเร็จที่ได้รับมากที่สุดคือ การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนิสิต (ร้อยละ 100) ความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยกับชุมชน (ร้อยละ 100) ความสนใจในกิจกรรมเฉพาะอย่าง (ร้อยละ 91) และความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับอาจารย์ (ร้อยละ 91)

1.1.8 อาจารย์สงขลามีความเห็นว่ากิจกรรมที่นิสิตจัดขึ้นบรรลุผลตามวัตถุประสงค์เป็นอย่างดี กล่าวคือจำนวนอาจารย์ที่เห็นว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้มีร้อยละ 81 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมความมีระเบียบวินัย (ร้อยละ 90) การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (ร้อยละ 90) การส่งเสริมคุณสมบัติการเป็นผู้นำและผู้ตาม (ร้อยละ 90) และสนใจในกิจกรรมเฉพาะอย่าง (ร้อยละ 90)

1.2 ในเรื่องวิธีดำเนินงาน

1.2.1 ความเห็นของนิสิตบางแสนแสดงว่าวิธีการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์ไม่คอยดี โดยจำนวนนิสิตที่เห็นว่ามีวิธีดำเนินงานที่ดีมีเพียงร้อยละ 40 จำนวนนิสิตที่พบปัญหาในเรื่องวิธีการดำเนินงานคือ ขาดการวางแผนงานที่ดีมีร้อยละ 82 ขาดความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษามีร้อยละ 80 นิสิตไม่ได้มีส่วนร่วมในการวินิจฉัยมีร้อยละ 79 และงบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอมีร้อยละ 79

1.2.2 นิสิตพิษณุโลกมีความเห็นว่าวิธีการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์พอใช้ โดยนิสิตที่เห็นว่ามีวิธีการดำเนินงานที่ดีจำนวนร้อยละ 53 จำนวนนิสิตที่พบปัญหาในเรื่องการดำเนินงานคือ งบประมาณไม่เพียงพอมีร้อยละ 74 นิสิตไม่ได้มีส่วนร่วมในการวินิจฉัยมีร้อยละ 69 ขาดการวางแผนงานที่ดีมีร้อยละ 66 และการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาไม่ตรงตามความประสงค์ของนิสิตมีร้อยละ 64

1.2.3 นิสิตมหาสารคามมีความเห็นว่าวิธีการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์ไม่คอยดี โดยจำนวนนิสิตที่เห็นว่ามีวิธีดำเนินงานที่ดีมีเพียงร้อยละ 44 จำนวนนิสิตที่พบปัญหาในเรื่องการดำเนินงานคือ งบประมาณไม่เพียงพอมีร้อยละ 86 ขาดการวางแผนงานที่ดีมีร้อยละ 84 ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษามีร้อยละ 75 นิสิตไม่มีส่วนร่วมในการวินิจฉัยมีร้อยละ 71 และวิทยาลัยไม่ให้ความสำคัญเรื่องอุปกรณ์และอาคารสถานที่ มีร้อยละ 71

1.2.4 นิสิตสงขลามีความเห็นว่าวิธีการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์พอใช้ โดยจำนวนนิสิตที่เห็นว่ามีวิธีการดำเนินงานที่ดีมีร้อยละ 52 จำนวนนิสิตที่พบปัญหา

เกี่ยวกับการดำเนินงานมากที่สุดคือ งบประมาณไม่เพียงพอมีร้อยละ 76 ขาดการวางแผนงานที่ดีมีร้อยละ 76 ขาดความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษามีร้อยละ 76 และการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาไม่ตรงกับความสามารถของนิสิตมีร้อยละ 73

1.2.5 ความเห็นของอาจารย์บางแสนแสดงว่า วิธีการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมนิสิตยังไม่ดีนัก โดยจำนวนอาจารย์ที่เห็นว่ามีวิธีการดำเนินงานที่ดี มีเพียงร้อยละ 48 จำนวนอาจารย์ที่พบปัญหาในเรื่องการดำเนินงานคือ อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีส่วนกำหนดแผนงานของชุมชน (ร้อยละ 100) ขาดการวางแผนงาน (ร้อยละ 80) นิสิตไม่ช่วยกันบำรุงรักษาอุปกรณ์ (ร้อยละ 80) และงบประมาณไม่เพียงพอ (ร้อยละ 80)

1.2.6 อาจารย์พิษณุโลกมีความเห็นว่าวิธีการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมนิสิตอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง โดยจำนวนอาจารย์ที่เห็นว่ามีวิธีการดำเนินงานที่ดี มีเพียงร้อยละ 50 จำนวนอาจารย์ที่พบปัญหาในเรื่องการดำเนินงานคือ อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีส่วนกำหนดแผนงานของชุมชน (ร้อยละ 91) ขาดการวางแผนงาน (ร้อยละ 82) นิสิตไม่ได้มีส่วนร่วมในการวินิจฉัยโครงการ (ร้อยละ 73) นิสิตไม่ช่วยกันบำรุงรักษาอุปกรณ์ (ร้อยละ 73) และไม่มีประสิทธิภาพในการจัดทำงบประมาณ (ร้อยละ 73)

1.2.7 อาจารย์มหาสารคามมีความเห็นว่า วิธีการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมของนิสิตอยู่ในเกณฑ์พอใช้ โดยจำนวนอาจารย์ที่เห็นว่ามีวิธีการดำเนินงานที่ดีมีร้อยละ 60 จำนวนอาจารย์ที่พบปัญหาในเรื่องการดำเนินงานคือ งบประมาณไม่เพียงพอ (ร้อยละ 91) อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีส่วนกำหนดแผนงานของชุมชน (ร้อยละ 82) และไม่ประสิทธิภาพในการจัดทำงบประมาณ (ร้อยละ 73)

1.2.8 อาจารย์สงขลามีความเห็นว่า วิธีการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมของนิสิตอยู่ในเกณฑ์พอใช้ โดยจำนวนอาจารย์ที่เห็นว่ามีวิธีการดำเนินงานที่ดีมีร้อยละ 59 จำนวนอาจารย์ที่พบปัญหาในเรื่องการดำเนินงานคือ อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีส่วนกำหนดแผนงานของชุมชน (ร้อยละ 100) งบประมาณไม่เพียงพอ (ร้อยละ 80) และองค์การนิสิตไม่สามารถหารายได้โดยวิธีอื่น (ร้อยละ 80)

1.3 ในเรื่องการประเมินผล

1.3.1 ความเห็นของนิสิตบางส่วนแสดงว่า ไม่ค่อยมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมเลย โดยจำนวนนิสิตที่เห็นว่าการประเมินผลการจัดกิจกรรมมีเพียงร้อยละ 18 เท่านั้น โดยเฉพาะไม่ค่อยมีการวิจัยการจัดกิจกรรม ไม่ได้ออกแบบสอบถามสำรวจความคิดเห็น และไม่มีคู่สำหรับทั้งความคิดเห็น

1.3.2 นิสิตพิชฌุโลกมีความเห็นว่าไม่ค่อยมีการประเมินผลการจัดกิจกรรม โดยจำนวนนิสิตที่เห็นว่าการประเมินผลการจัดกิจกรรมมีร้อยละ 41 กล่าวคือไม่ค่อยมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม ไม่ได้ออกแบบสอบถามสำรวจความคิดเห็น อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ได้ไปดูงานที่สถาบันอื่นทางด้านการจัดกิจกรรม

1.3.3 นิสิตมหาสารคามมีความเห็นว่าไม่ค่อยมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมเช่นเดียวกัน โดยจำนวนนิสิตที่เห็นว่าการประเมินผลการจัดกิจกรรมมีเพียงร้อยละ 36 โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ได้มีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม ไม่ได้ออกแบบสอบถามสำรวจความคิดเห็น และขาดการแลกเปลี่ยนความเห็นกับสถาบันอื่น

1.3.4 ความเห็นของนิสิตสงขลาแสดงว่า การประเมินผลการจัดกิจกรรมมีน้อย โดยจำนวนนิสิตที่เห็นว่าการประเมินผลการจัดกิจกรรมมีร้อยละ 37 กล่าวคือไม่ค่อยมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม ไม่ได้ออกแบบสอบถามเพื่อประมวลความคิดเห็นและขาดการแลกเปลี่ยนความเห็นในเรื่องเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกับสถาบันอื่น

1.3.5 ความเห็นของอาจารย์บางส่วน แสดงว่ามีการประเมินผลการจัดกิจกรรมน้อยมาก โดยจำนวนอาจารย์ที่เห็นว่าการประเมินผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้มีเพียงร้อยละ 25 เท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ได้ออกแบบสอบถามสำรวจความเห็น และไม่มีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเลย

1.3.6 อาจารย์พิชฌุโลกมีความเห็นว่านิสิตไม่ค่อยมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมเช่นเดียวกัน โดยจำนวนอาจารย์ที่เห็นว่าการประเมินผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้มีเพียงร้อยละ 37 เท่านั้น

1.3.7 อาจารย์มหาสารคามมีความเห็นว่า นิสิตไม่ค่อยมีการประเมินผล การจัดกิจกรรมเลย กล่าวคือ จำนวนอาจารย์ที่เห็นว่าการประเมินผลการจัดกิจกรรม มีเพียงร้อยละ 38

1.3.8 อาจารย์สงขลามีความเห็นว่า นิสิตไม่ค่อยมีการประเมินผล การจัดกิจกรรมเลย กล่าวคือจำนวนอาจารย์ที่เห็นว่าการประเมินผลการจัดกิจกรรม มีเพียงร้อยละ 36 เท่านั้น

2. ผลการเปรียบเทียบความเห็นของนิสิตกับอาจารย์

2.1 อาจารย์มีความเห็นว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นบรรลุถึงวัตถุประสงค์ได้ดีกว่า ความเห็นของนิสิต

2.2 ความเห็นของนิสิตกับอาจารย์ในเรื่องวิธีดำเนินงานแตกต่างกัน โดยอาจารย์ มีความเห็นว่าวิธีดำเนินงานดีพอใช้ แต่นิสิตมีความเห็นว่าวิธีดำเนินงานในการจัดกิจกรรม ยังไม่ดี

2.3 อาจารย์กับนิสิตมีความเห็นเหมือนกันว่า ไม่มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม เท่าที่ควร

3. การเปรียบเทียบความเห็นของนิสิตเกี่ยวกับประเภทของกิจกรรมที่เข้าร่วมมากที่สุด ผลปรากฏว่านิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาส่วนใหญ่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมทั้ง 3 ประเภทพอ ๆ กัน คือ ประเภทวิชาการ สันทนาการและกีฬา และพัฒนาชุมชนและวัฒนธรรม มีเฉพาะนิสิต บางแสนเท่านั้นที่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมประเภทสันทนาการและกรกีฬามากที่สุด

อภิปรายผล

1. ในเรื่องการบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม การพิจารณาโดยส่วนรวม จากความเห็นของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาทั้ง 4 แห่ง ปรากฏว่านิสิตมีความเห็นว่ากิจกรรม ที่ได้จัดขึ้นบรรลุผลตามวัตถุประสงค์พอควร และเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับความเห็นของอาจารย์ แล้วปรากฏว่าตรงกัน ซึ่งตรงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เมื่อแยกพิจารณาวัตถุประสงค์ที่บรรลุผลมากที่สุด

ปรากฏว่าได้แก่ การพัฒนาบุคคลให้เป็นพลเมืองดีของสังคม การส่งเสริมความมีระเบียบวินัย การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตด้วยกัน ซึ่งวัตถุประสงค์ที่ได้รับผลมากที่สุดตรงกับวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนิตินิเวศน์ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา กล่าวคือเพื่อฝึกหัดให้นิสิตได้รู้จักเรื่องประชาธิปไตย รู้จักวางตนตามแนวทางของศีลธรรมวัฒนธรรม และกฎหมาย ส่วนวัตถุประสงค์ที่บรรลุผลน้อยที่สุดคือ การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต และการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยกับชุมชน

ดังนั้นจะมีการปรับปรุงการจัดกิจกรรมให้ดีขึ้น เพื่อให้วัตถุประสงค์สองประการหลังนี้บรรลุผลมากขึ้น อาจมีการเพิ่มกิจกรรมบางอย่างที่ส่งเสริมความสัมพันธ์บางอย่างระหว่างนิสิตกับอาจารย์ ทั้งนี้เพราะในข้อสามของวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมของวิทยาลัยวิชาศึกษานั้น ต้องการให้เกิดความรักใคร่สามัคคีกันระหว่างนิสิตนักศึกษาและอาจารย์โดยทั่วไปของวิทยาลัย นอกจากนี้กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนน่าจะจัดให้มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยกับชุมชน ถือเป็นวัตถุประสงค์อันสำคัญของการจัดกิจกรรมเหมือนกัน

2. ในเรื่องวิธีดำเนินงานในการจัดกิจกรรม

เมื่อพิจารณาโดยรวม ผลการวิจัยพบว่าไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ กล่าวคือนิสิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่า วิธีการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เท่าที่ควร แต่เมื่อพิจารณาโดยส่วนย่อยจะพบว่า นิตินิเวศน์ 2 แห่งคือ พิษณุโลก และสงขลา มีความเห็นว่าวิธีดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ส่วนนิตินิเวศน์อีก 2 แห่งคือ บางแสน และมหาสารคาม มีความเห็นว่าวิธีการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมยังอยู่ในเกณฑ์ไม่พอใช้ สำหรับความเห็นของอาจารย์ในเรื่องวิธีดำเนินงานปรากฏว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า วิธีการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์พอใช้ มีเฉพาะอาจารย์บางแสนเท่านั้นที่เห็นว่า วิธีการดำเนินงานยังอยู่ในเกณฑ์ไม่พอใช้

เมื่อพิจารณารายละเอียดของวิธีดำเนินงาน นิตินิเวศน์ทั้ง 4 แห่งพบปัญหาที่คล้ายกันเกี่ยวกับวิธีดำเนินงาน โดยปัญหาที่พบมากที่สุดคือ งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอสำหรับการดำเนินงาน ขาดการวางแผนงานที่ดี ไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษา และนิตินิเวศน์ไม่ได้มีส่วนร่วม

ในการวิจัย สำหรับความเห็นของอาจารย์ทั้ง 4 แห่งเกี่ยวกับปัญหาของวิธีการดำเนินงานคือ อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีส่วนกำหนดแผนงานของชุมนุม และงบประมาณสำหรับการดำเนินไม่เพียงพอ จากผลการวิจัยนี้แสดงว่า อุปสรรคทางการเงินเป็นปัญหาที่สำคัญมากในการ ดำเนินการจัดกิจกรรม และอุปสรรครองลงไปคือ การประสานงานระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาชุมนุม กับนิสิตที่ดำเนินงานในการจัดกิจกรรม

ดังนั้นวิทยาลัยน่าจะสนับสนุนทางด้านการเงินมากขึ้น เป็นต้นว่าเปิดโอกาสให้ องค์การนิสิตมีแหล่งรายได้หลายทางมากขึ้น หรือแนะนำวิธีการเพื่อใช้เงินสำหรับการจัดกิจกรรม ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ปัญหาอีกอย่างหนึ่ง เกี่ยวกับวิธีดำเนินงานคือ ขาดการประสานงานระหว่างอาจารย์- ที่ปรึกษาและนิสิต ขาดการวางแผนงานที่ดี และไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ที่ปรึกษา ปัญหาอันนี้อาจารย์ที่ปรึกษาน่าจะมีส่วนช่วยเหลือได้โดยตรง ทั้งนี้เพราะโดยทั่วไปอาจารย์ที่ปรึกษา มีบทบาทมากในการดำเนินงานการจัดกิจกรรม ถ้าวาอาจารย์ที่ปรึกษามีความจำเป็นและความสำคัญ มากในการที่จะทำให้การดำเนินงานของนิสิตเป็นไปตามแนวทางและวิธีการที่เหมาะสม ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาก็เกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อาจารย์ที่ปรึกษาชุมนุมควรมี บทบาทที่มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ และควรตระหนักถึงหน้าที่รับผิดชอบ และความสำคัญของตนเอง ให้มากขึ้น นอกจากนั้นการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาควร เลือกจากผู้ที่มีความเหมาะสมสำหรับ หน้าที่ดังกล่าว

3. ในเรื่องการประเมินผลการจัดกิจกรรม

ผลการวิจัยปรากฏว่าทั้งนิสิตและอาจารย์ลงความเห็นพ้องกันว่า ไม่ชอบมีการ ประเมินผลการจัดกิจกรรมเท่าที่ควร แสดงว่าผลการวิจัยที่ได้ตรงกันข้ามกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินผลแล้ว แสดงว่าในวิทยาลัยวิชาการศึกษา 4 แห่ง ไม่มีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเท่าที่ควร ไม่มีการออกแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็น และไม่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกับสถาบันอื่น ๆ ผลการวิจัยนี้ จะเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาจะได้เข้าใจจุดอ่อนในการจัดกิจกรรม ทั้งนี้เพราะการที่

นิตินัย 4 แห่ง ไม่มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมเท่าที่ควร ทำให้ไม่สามารถมองเห็นว่ากิจกรรมที่จัดไปแล้วได้รับผลมากน้อยเพียงไร และมีข้อเสียดังไร

ดังนั้นน่าจะได้มีการประเมินผลเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงโครงการกิจกรรมนิตินัยให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น สามารถแก้ไขจุดอ่อนข้อบกพร่องของสิ่งที่ได้กระทำมาแล้วได้ถูกต้อง

4. ในเรื่องประเภทของกิจกรรมที่นิสิตชอบเข้าร่วมมากที่สุด ปรากฏว่านิสิตส่วนใหญ่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมทั้ง 3 ประเภทพอ ๆ กัน คือ ประเภทวิชาการและกีฬา และพัฒนาชุมชน และวัฒนธรรม มีเฉพาะนิสิตบางแสนเท่านั้นที่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมประเภทสหนาการและกีฬามากที่สุด การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษางานแสนรับนิตินัยประจำทั้งหมดและเริ่มเข้าเรียนตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ประกอบกับมีสถานที่กว้างขวางเหมาะสมสำหรับการสหนาการและกีฬา ทำให้นิสิตบางแสนชอบเข้าร่วมกิจกรรมประเภทนี้มากที่สุด

ขอเสนอแนะ

ก. ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะได้มีการวิจัยการจัดกิจกรรมของนิสิตนักศึกษาสถาบันอื่น ๆ ที่ไม่ผลิตครู

โดยตรง

2. นำผลการวิจัยครั้งนี้และครั้งต่อไปมาเปรียบเทียบกับเพื่อหาแนวทางปฏิบัติ

ที่เหมาะสม สำหรับการจัดกิจกรรมนิตินัยนักศึกษาระดับอุดมศึกษาทั่วไป

ข. ขอเสนอแนะในการนำไปใช้ทางการศึกษา

ผู้บริหารการศึกษาควรนำผลการวิจัยนี้ไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมนิตินัยในวิทยาลัยวิชาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และตรงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้.